

L'ALOC

Plataforma Salvem la Vall de la Riera de Pineda

n 4

febrer 2005

Dipòsit legal B-43837-2002

<http://www.pangea.org/salvemlariadepineda>

salvemlariera@yahoo.es

**La Generalitat defensa que no es
construeixi tota la costa**

Què defensa l'Ajuntament de Pineda?

Les noves construccions estan acabant de tapar el front marítim

**El Pla Director Urbanístic del Litoral permetrà la preservació de part
dels sòls no urbanitzables de Pineda i de Santa Susanna. Pàgina 2**

Proposta de la Plataforma pel tram baix de la riera. Pàgina 6

El Pla Director Urbanístic del Litoral permetrà la preservació de part dels sòls no urbanitzables de Pineda i de Santa Susanna

Justificació del Pla Director

Amb data de 28 de maig de 2004 fou aprovat inicialment, per part del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner (PDUSC). Aquest pla director es proposa, entre d'altres coses, la preservació dels sòls no urbanitzables i de part dels urbanitzables no delimitats situats a menys de 500 metres de la línia de la costa. Això amb l'objectiu d'evitar que es continuïn degradant els espais més sensibles i propers de la façana marítima, de mantenir unes zones de separació o "espais lliures" entre àrees ja urbanitzades i de garantir uns connectors paisatgístics i ecològics entre la costa i l'interior. També com a via per donar estabilitat als sòls agrícoles i per aportar valor afegit i ambiental a les activitats turístiques. Tots aquests elements per a una comarca com el Maresme i per a un municipi com Pineda tenen una importància cabdal. Gràcies al PDUSC es reforçarà la protecció de zones tan emblemàtiques com la plana agrícola de les Cinc Sènies (a Mataró), el corredor forestal de Capaspre (a Calella) o el Pla de Grau (al delta de la Tordera).

Com afecta Pineda?

1.- La plana agrícola de Santa Susanna i el turó de la Guàrdia, salvaguardats, de moment

Al sector de Pineda-Santa Susanna, el Pla Director proposa la preservació, com a espai de màxima protecció, de bona part de la plana agrícola de Santa Susanna, el que es coneix com a Pla de Balasc. Aquest sector, a part de la importància que té per ell mateix, es veu molt revaloritzat pel fet que presenta una connexió directa amb el Parc Natural del Montnegre per mitjà del corredor forestal del turó de la Guàrdia. Dit d'altra manera, el Pla Director, estableix una única gran zona de protecció que va des de Sant Pere de Riu, cobreix el turó de la Guàrdia i arriba a la plana agrícola de Santa Susanna. L'eix que va des d'aquesta plana i que arriba fins al parc natural, passant pel turó de la Guàrdia, és un dels pocs punts de la comarca, entre el litoral i la muntanya, que encara es manté com a *espai lliure no edificat*. Val a dir que, en més de 30 kms. de costa, des de Mataró a la Tordera, no trobem un espai lliure agrícola tan extens com és la plana de Santa Susanna. La nostra valoració no pot ser altra que positiva.

Manifestació reclamant places escolars. Hi ha terrenys per habitatges innecessaris i no n'hi ha per escoles

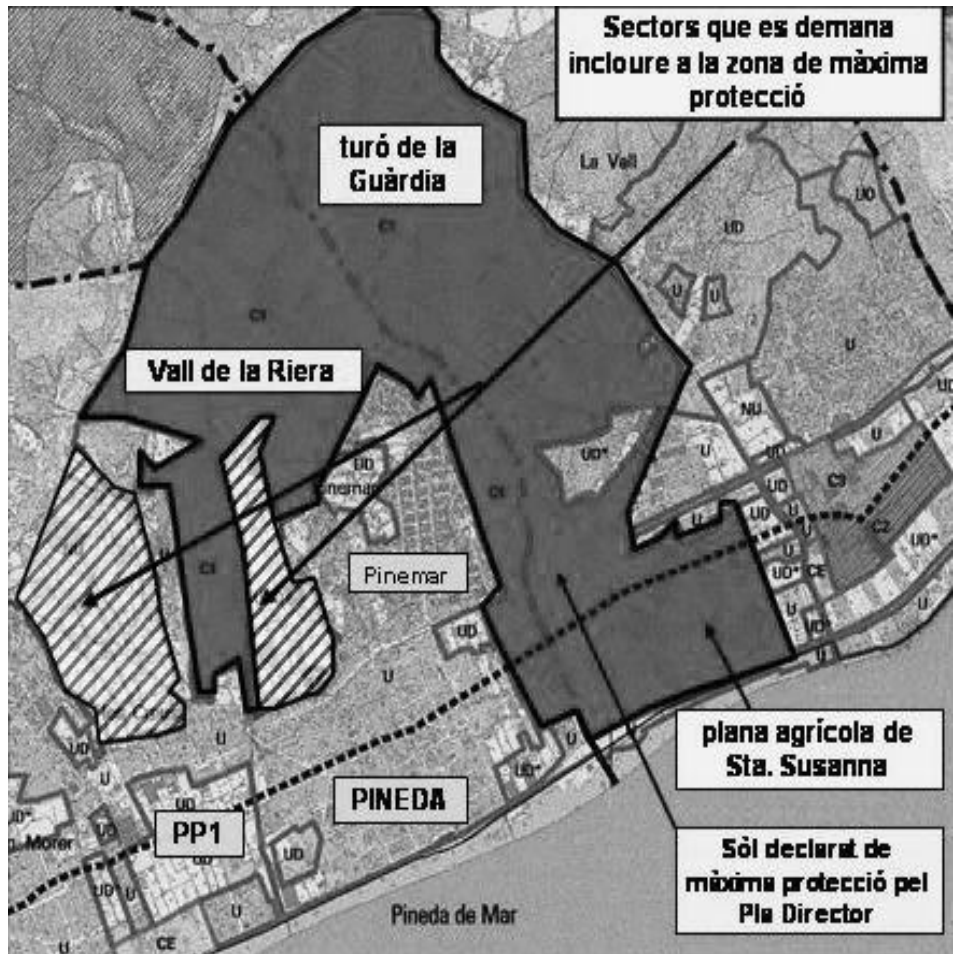
2.- La vall de la riera de Pineda, l'assignatura pendent

Complementàriament al sector anterior, el Pla Director també inclou la zona de la Vall de la Riera que està classificada com a “no urbanitzable” pel Pla General de Pineda. Paradoxalment, però, el Pla Director no s'ha atrevit amb la meitat que està classificada com a “urbanitzable no programada”, que resta a fora (27 hectàrees). Malgrat que no s'ha inclòs, es podria haver incorporat sense problemes ja que és una àrea que, en ser no programada i haver passat 13 anys des de que es va classificar, la seva conversió en un espai no urbanitzable es podria fer amb totes les garanties legals i jurídiques sense donar peu a indemnitzacions. Tot i l'avenç que representa el PDUSC, la no inclusió del sector de la Vall de la Riera que falta fa que es mantingui la inseguretats respecte al futur de la zona. No es pot mantenir que, mentre la riba dreta de la riera de Pineda estigui contemplada com de màxima protecció pel Pla Director, a la riba esquerra es pugui construir un polígon industrial i habitatges. Això està lluny de l'anomenada *ocupació racional del territori* que promou la llei d'Urbanisme de Catalunya de l'any 2002 i de la seva reforma del desembre de 2004.

Justificar la inclusió de la Vall de la Riera de Pineda dintre del Pla Director i amb la mateixa llei d'Urbanisme a la mà seria fàcil tant pels valors naturals, com paisatgístics, com històrics, com econòmics que hi aplega.

3.- El Pla Parcial núm. 1, és el segon més gran de tot Catalunya, en número d'habitatges, que queda afectat pel PDUSC.

Pel que respecta al Pla Parcial núm. 1, es manté la moratòria que ha fixat la segona fase del Pla Director (aprovada el novembre de 2004). Un dels motius per mantenir-la és que, amb l'execució del Pla Parcial núm. 1, no es garanteix el manteniment dels espais lliures entre grans zones ja urbanitzades, en aquest cas Pineda-centre, per una banda, i Calella-Poblenou, per una altra. Recordem que aquest és un dels grans objectius del Pla Director. Dels 50 espais urbanitzables de tot Catalunya que ha aturat momentàniament el PDSUC, aquest és el segon més gran en número d'habitatges, després del pla parcial “*Les Madrigueres*” a El Vendrell. La moratòria que el Pla Director manté a sobre d'ell hauria de fer reflexionar el nostre ajuntament sobre la seva

Pla Director del Litoral a Pineda i rodalies. El que hi ha i el que proposa la Plataforma

obstinació de voler-lo tirar endavant amb tot el que pot representar per Pineda.

4.- L'actuació de la Plataforma en la tramitació del PDSUC i la posició de l'ajuntament. Una ocasió perduda per Pineda?

Durant el període d'informació pública del Pla Director, el juliol de 2004, la plataforma va lliurar a la Direcció General d'Urbanisme de la Generalitat les corresponents al·legacions, a manera d'informe, en el qual reflectia el seu posicionament i feia les seves aportacions al respecte. Més recentment, l'11 de novembre, membres de la plataforma van entrevistar-se amb tècnics de la Direcció General d'Urbanisme per discutir el document presentat al juliol i les propostes fetes llavors. Una de les conclusions clau d'aquell encontre va ser que la Direcció General d'Urbanisme no s'oposava a incloure els terrenys urbanitzables no programats de la Vall de la Riera dintre del PDSUC sempre i quan l'ajuntament hi donés el seu suport.

Però és que, independentment d'això, l'ajuntament podria haver proposat la seva

inclusió en el Pla Director durant el període d'informació pública, cosa que no va fer (encara que se li havia demanat). Arribats a aquest punt ens hauríem de preguntar per què l'Ajuntament, després de 3 anys, amb més de 3.000 signatures de suport al darrera, amb diverses entitats que ho recolzen, amb una auditoria ambiental que ho proposa i un Consell Municipal de Medi Ambient que li demana, no ha aprofitat aquesta magnífica ocasió per demostrar que està a favor de la preservació d'aquest espai, no només amb paraules, sinó amb fets. Al grup majoritari de l'equip de govern, una de les seves promeses electorals durant la campanya de 2003 fou la de “delimitar el creixement urbanístic”; doncs bé, ara hi tenia una ocasió d'or per acomplir, amb l'acció i no amb l'omissió, aquella prometença. Tot i això, l'equip de govern encara està a temps per rectificar la seva posició, cosa que recolzarem molts ciutadans de Pineda.

El 19 de novembre, la Plataforma va organitzar un acte públic a la biblioteca “Serra i Moret” on explicà el PDSUC, com afectava a Pineda i l'Alt Maresme, i justificà el seu punt de vista al respecte.

Pineda va generar més de 16.500 tones de residus l'any 2003 de les quals tant sols en reciclà el 7%.

Calella comença ja la recollida selectiva de deixalles combinant porta a porta amb contenidors, a què esperem a Pineda?

Calella començarà, properament, la recollida selectiva de deixalles amb un sistema "porta a porta". D'aquesta manera, Calella s'afegeix a un canvi en la gestió dels residus sòlids urbans com ja han fet altres poblacions del Maresme com Tiana, Vilassar de Mar o Arenys de Munt, entre d'altres. En el cas de les poblacions que ja porten un cert rodatge, els resultats han estat clarament positius, malgrat que el procés no estigui exempt de problemes. Si ens referim a l'exemple pioner de Vilassar de Mar l'aplicació d'un sistema de recollida de residus porta a porta ha permès passar d'abocar 800 tones de residus mensuals a la incineradora de Mataró a abocar-ne per sota de les 200.

A què esperem a Pineda? El nostre municipi ha passat de generar 14.700 tones de residus l'any 1999 a generar-ne més de 16.500 l'any 2003. Per tant, un increment del 12% en 4 anys. Cada dia, de mitjana, a Pineda produïm 45.000 kgs. de deixalles. Cada any que passa els pinedencs produïm 450 tones de residus més que l'anterior. Tot i que s'han fet alguns progressos, l'any 2003 el reciclatge se situava tan sols al voltant del 7% dels residus municipals recollits.

El passat 18 i 19 de desembre, el Consell Municipal de Medi Ambient, del qual forma part la Plataforma, va organitzar unes jornades per a la millora de la gestió dels residus municipals, amb una taula rodona de tècnics de procedència diversa i amb una exposició molt didàctica. L'objectiu d'aquestes jornades, més enllà del simple acte puntual, és que fos una "primera pedra" per promoure un canvi que també ha d'arribar a Pineda. El nostre municipi no pot restar al marge d'un procés al qual cada vegada s'incorporen més poblacions. La posada en marxa de l'Agenda 21 podria ser una bona ocasió per fer que la gestió dels nostres residus fos molt més eficient i respectuosa amb l'entorn i amb nosaltres mateixos.

Can Constans, als terrenys del PP1

Pep Riera reivindica a Pineda el manteniment dels espais agrícoles del Maresme

El passat divendres, 14 de gener, l'ex-coordinador d'Unió de Pagesos, Pep Riera, va fer una xerrada al local del sindicat agrícola de Pineda. Durant la seva interessant intervenció en Pep Riera va fer un recorregut històric pel que havia estat l'agricultura al Maresme però també de la importància que encara té avui dia. Així, des de les descripcions de la plana agrícola de la comarca fetes pel viatger Arthur Young a finals del segle XVIII, a l'època daurada de les "Mataró potatoes" dels anys 30, a la modernització dels 60 o a les tendències actuals s'anaren comentant alguns dels episodis més significatius d'aquesta evolució. Tot i això també hi va haver temps per esmentar alguns dels reptes de futur que té plantejat el sector. Les conseqüències de la globalització en el terreny agrícola, la cada vegada menor presència de pagesos, la manca de relleu generacional o la falta d'una veritable política d'estructures per part de l'administració foren alguns dels problemes al·ludits per en Pep Riera.

A part d'aquests es destacà un altre que afecta molt particularment al Maresme: la falta d'estabilitat en el sòl agrícola: "*Cap pagès invertirà en millores o continuarà a l'explotació si sap que al cap de poc li poden requalificar els terrenys i fer-lo marxar. Us imagineu que faria un industrial que vol muntar una fàbrica si sap que al cap de poc enderrocaran el polígon per fer habitatges o per fer passar una autopis-*

ta?", va dir. Per això manifestà que des dels ajuntaments s'han d'establir les mesures necessàries perquè els espais agrícoles que encara queden a la comarca no s'acabin transformant en totxana i evitar que tota la plana acabi sent un continu urbà des de Barcelona a la Tordera. Cal evitar que, per mitjà dels plans urbanístics, cada cop es vagi requalificant més i més sòl i es posi, com a exemples, els casos d'espais agrícoles que havien aconseguit restar al marge d'aquesta tendència com les Cinc Sènies (Mataró) o Gallecs (Mollet del Vallès). En aquesta línia Pep Riera troba molt positiu el Pla Director Urbanístic del Litoral que ha aprovat la Generalitat i que afecta, preferentment, els sòls no urbanitzables i alguns d'urbanitzables situats dins la franja dels 500 metres de la costa.

A la xerrada hi va assistir, entre d'altres, el regidor de promoció econòmica, Xavier Amor, que va oferir la col·laboració de l'Ajuntament a la pagesia de Pineda per a potenciar el sector. Caldria recordar que una de les actuacions més crucials que s'hauria d'emprendre és, justament, la que ja va dir en Pep Riera durant la xerrada: donar estabilitat al sòl agrícola. A Pineda tenim un gran espai agrícola d'interès històric i natural com és la Vall de la Riera on 27 ha. estan classificades com a sòl urbanitzable des de fa 13 anys. Per què l'ajuntament no procedeix, d'una vegada, tal i com han recolzat més de 3.000 signatures, a la desclassificació d'aquest sòl? Garantir que el sòl agrícola ho continuï sent i que no es puguin anar instal·lant irregularment activitats que no són agrícoles hauria de ser la mostra més clara d'acompliment d'una voluntat política expressada públicament i que, conseqüentment, s'acaba portant a la pràctica.

Trobada de final de temporada del Projecte alocs

El passat dia 21 de Novembre es va celebrar a Sant Pere de Riu la trobada de final de temporada del Projecte alocs, amb l'assistència d'una seixantena de voluntaris i col·laboradors del projecte.

Per començar vàrem pujar a l'ermita de la Mare de Deu de Gràcia, des d'on es gaudeix d'una bona vista del paisatge de Pineda i Santa Susanna. Allà, membres de la Plataforma van explicar la situació geogràfica i la problemàtica urbanística de Pineda i Santa Susanna.

Tot seguit ens vàrem dirigir cap a la riera de Santa Susanna, on el grup local ens va portar a visitar la seva riera i els alocs. Mentre fèiem la visita vàrem poder gaudir de l'explicació d'un pagès de la zona que ens va comentar el seu punt de vista sobre la riera i els canvis que s'hi havien anat produint al llarg dels anys.

Després el grup va anar cap a l'església de Sant Pere de Riu, on els diferents grups locals varen presentar els seus resultats. També des de la coordinació del Projecte es van presentar els seus resultats i el balanç de la feina feta a tot el Maresme.

La festa va acabar amb un excel·lent dinar preparat pels grups de Pineda i Santa Susanna. També es van repartir samarretes del projecte a tots els assistents.

L'Agenda 21 de Pineda, al congelador

Fa gairebé un any, el 30 d'abril de 2004, es va fer la presentació dels resultats de l'auditoria ambiental de Pineda, és a dir, l'estudi que avalua l'estat del medi ambient de Pineda i de la seva relació amb les activitats humanes. Aspectes com el territori, el tractament dels residus, el nivell de sorolls, les aigües residuals, el consum energètic i d'aigua, el patrimoni natural, els espais no urbanitzables, etc., hi eren presents. Les auditories ambientals són la primera etapa del que es coneixen com a Agendes 21 locals. Dit d'altra manera, el camí que es fixen els municipis per treballar a favor de la sostenibilitat.

Poc després, al juny, es va fer una nova convocatòria per parlar d'una segona fase consistent en la confecció d'un Pla d'Acció Local. A partir de conèixer quines són les problemàtiques ambientals i territorials existents, es defineixen quines són les

actuacions, d'acord amb unes prioritats, que caldria emprendre per millorar la situació. Tot plegat tenint molt en compte la incorporació de la participació ciutadana. Després de més de mig any d'aquella darrera reunió ens trobem que el procés d'Agenda 21 està absolutament congelat. No s'ha fet res més. A hores d'ara desconeixem cap mena d'actuació, en cap branca, que s'emmarqui dintre del que hauria de ser el Pla d'Acció Local.

L'Ajuntament de Pineda de Mar, fa més de tres anys, va signar la Carta d'Aalborg. Amb la seva signatura prenia el compromís de desenvolupar polítiques locals a favor de la sostenibilitat. El que no pot ser és que quan arriba el moment de posar això en pràctica es demostrï molt poca voluntat de portar-ho a cap.

Al maig farà dos anys que es varen adjudicar els treballs per elaborar l'auditoria ambiental i, a hores d'ara, encara no tenim cap pla d'actuació sobre com implementar l'Agenda 21. Molt ens ensumem, com a Plataforma, que l'auditoria ambiental acabarà sent un document de bones intencions guardat al calaix, que haurà servit d'aparador i de façana, però sense res consistent al darrera que permeti atorgar-li una mínima credibilitat a l'hora de fer-lo realitat. Tant de bo que ens equivoquem.

Comunicat de la Plataforma davant les declaracions del Conseller de Medi Ambient, Salvador Milà

Davant les manifestacions fetes pel Conseller de Medi Ambient, Salvador Milà, a propòsit de la depuradora d'aigües residuals de l'Alt Maresme Nord, la nostra entitat, "Plataforma Salvem la Vall de la Riera de Pineda" fa les següents consideracions:

1.- Mostrem el nostre desacord davant la manifestació feta pel Conseller que aquesta depuradora no sigui una obra prioritària i que no tingui un calendari per a la seva execució. Són unes manifestacions que, en tot cas, caldria explicar i justificar.

2.- Considerem que el tractament que estan tenint les aigües residuals a les nostres poblacions és preocupant i inacceptable i que caldria haver-hi donat una solució satisfactòria ja fa molt de temps. Així li vam transmetre al mateix conseller de Medi Ambient, Sr. Salvador Milà, en la reunió que

van mantenir amb ell membres de la nostra entitat el passat 14 de juny.

3.- Les declaracions del Conseller encara s'entenen menys quan els nostres municipis estan incomplint, i de llarg, totes les normatives que hi ha fixades en matèria de tractament d'aigües residuals. No pot ser que poblacions que sumen un total de 60.000 habitants empadronats (sense comptar equipaments turístics) disposin únicament d'una decantadora absolutament desfasada que ja té 30 anys. Potser caldria recordar-li al Conseller l'obligatorietat que totes les poblacions de més de 2.000 habitants tinguin el corresponent sistema de depuració d'aigües. Des d'aquest punt de vista, els 5 municipis que s'han de beneficiar de la depuradora superen 30 vegades aquest llinar mínim.

En aquest sentit, la manca de la depuradora de l'Alt Maresme Nord està incomplint els mateixos objectius que es varen fixar des del Pla de Sanejament de Catalunya aprovat el 1996 i de la Directiva Europea 91/271 de sanejament d'aigües residuals urbanes de l'any 1991.

4.- La prioritat que ha de tenir un projecte com la depuradora no va renyida amb que l'obra es faci bé. Demanar que la construcció d'una depuradora tingui un emplaçament adequat, que no suposi la destrucció d'un patrimoni com és el corredor natural de la riera o que disposi d'un terciari en condicions no són incompatibles amb la urgència que hauria de tenir el projecte.

5.- La nostra entitat mai ha fet cap acte que pretengués l'obstaculització del projecte de la depuradora i de la necessària millora que han d'experimentar les aigües residuals de l'Alt Maresme Nord.

6.- Les aportacions que ha fet la Plataforma des de la seva aparició han intentat ser constructives i orientades a perfeccionar un projecte respecte tal i com s'havia plantejat inicialment. Proposar que la depuradora no suposi la destrucció de la riera, que tingui un bon terciari o una ubicació encertada no és posar obstacles sinó intentar millorar el projecte. De fet és el que s'ha aconseguit ja amb la depuradora de Blanes o amb la mateixa depuradora de Tordera que va inaugurar fa pocs dies el Conseller.

7.- La depuradora de l'Alt Maresme Nord és una infraestructura absolutament necessària que haurà de donar servei durant molts anys i millorar problemàtiques que s'arrossegueu de lluny. Per això, és tan important fer-la aviat com fer-la bé.

Pineda de Mar, 2 de desembre de 2004

LA NOSTRA PROPOSTA PEL TRAM BAIX DE LA RIERA: EL GRAN PARC CENTRAL DE LA RIERA

Per una gran zona verda a l'entorn de la riera, entre la N-II i el mar

La nostra proposa consisteix en la creació d'una gran zona verda allargada al costat de la riera (entre la N-II i el mar), en forma de bosc de ribera natural, que seria molt més ampla al marge dret i que proposem que arribi almenys fins a l'Avinguda dels Tarongers.

El poble de Pineda podria disfrutar d'un gran espai verd (ara no en hi ha cap, només places) i l'existència de la riera faria possible que visquessin d'una manera natural (sense haver de gastar aigua ni haver de fet cap treball de jardineria) aquests arbres i arbustos de ribera, i tot l'ecosistema del qual en són peça clau.

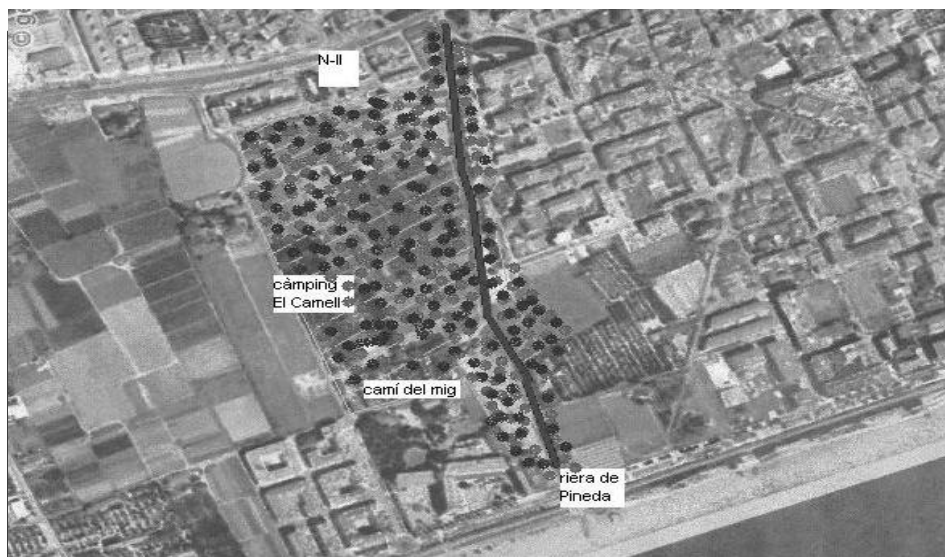
D'aquesta manera, el passeig marítim del costat de la sorra connectaria amb una zona verda natural que aniria de mar a muntanya i que faria de Parc Central, de pulmó verd de Pineda. Caminets per vianants i ciclistes farien que tothom el pogués disfrutar.

Aquest Parc Central de la Riera seria un actiu important pel poble: de cara als que hi vivim, i als visitants i turistes, i un tret diferencial que ens donaria personalitat, i que significaria un augment en la qualitat de vida de tots. Amb aquest gran Parc Central de la Riera, Pineda demostraria que té una visió moderna de la gestió de l'urbanisme i que sap valorar els corredors verds i els paisatges com una part important del seu patrimoni, del patrimoni que hem de deixar a les generacions futures.

1-LA PROBLEMÀTICA DE LA ZONA

UNA ALTERNATIVA A URBANITZAR-HO TOT I MALAMENT

En l'últim quilòmetre abans d'arribar al mar, la riera és ara una riera de degradada. Al costat de la riera es preveia la conversió gairebé total en carrers i blocs de pisos de la zona encara agrícola –unes 30 hectàrees– que separa Pineda-Centre de Poblenou-Calella i només deixava una zona verda a Can Xaubet. El futur d'aquest PP1 i de l'entorn de la riera fins fa molt poc pintava molt negre.

Proposta del Parc Central

Per mirar d'oposar-nos a aquesta dinàmica tan negativa d'urbanitzar tot aquest gran espai –que fa de zona d'esponjament i de separador entre dos nuclis urbans compactes– i protegir l'últim tram de la riera d'una futura artificialització total del seu entorn, la Plataforma de Pineda vam defensar una alternativa que es basava en els següents punts:

1-demanar que no s'edifiqués fins arran de la riera i que es deixés un espai ampli al voltant (segons el Pla General d'urbanisme, dels 60 m. que hi hauria entre les edificacions a banda i banda de la riera –una riera “emmurallada” per blocs de pisos- 30 m. estarien ocupats per uns grans eixos viaris)

2-demanar que no hi hagués tot de ponts per cotxes que anessin escapçant la riera i que es fessin, en tot cas, passeres per vianants.

3-demanar que no s'artificialitzés el curs de la riera eliminant-ne els meandres

4-Finalment, la pedra de toc d'aquesta alternativa de mínims era demanar que es traslladés al voltant de la riera tota la zona verda que es pensava posar a Can Xaubet. Però ara amb les noves expectatives que planteja el nou Pla Director Urbanístic de la Costa podem ser molt més ambiciosos i demanar de poder arribar fins a l'Avinguda dels Tarongers i integrar, d'aquesta manera, els arbres del càmping El camell. D'aquesta manera tindríem un gran parc en

una posició central dins del terme municipal i no pas a Can Xaubet (enganxat a la carretera i molt desplaçat cap a Calella), i aprofitaríem tots els avantatges de tenir la riera al mig del parc per gaudir d'un ecosistema natural de bosc de ribera tocant al poble.

UN NOU HORIZÓ AMB ESPERANCES... S'ARRIBARAN A CONCRETAR?

Sembla que, per sort, el plantejament inicial del PP1 d'urbanitzar-ho tot es pot haver superat. Fa gairebé un any que l'actual ajuntament va encarregar a un equip d'arquitectes de la Universitat Politècnica un estudi per redissenyar tota la zona del PP1 i el PP3 (tot l'espai sense edificar que hi ha ara entre Pineda i Poblenou). D'altra banda, la inclusió del PP1 en les zones urbanitzables protegides temporalment pel Pla Director del Sistema Costaner ens fa albergar **esperances d'una gestió més sensata** d'aquesta gran peça que fa de separador de nuclis urbans i de zona d'esponjament en un entorn tan urbanitzat. I per tot això demanem que, si aquesta zona acaba perdent el seu estatus agrícola actual, **el futur Parc Central de la Riera arribi almenys fins a l'Avinguda dels Tarongers** i integri, d'aquesta manera, els magnífics arbres del càmping El camell (la fila d'oms que toca amb l'Avinguda dels Tarongers és

impressionant). S'hauria de poder replantejar el que havia començat sent el negoci del segle per a uns quants (la urbanització del 90 per cent de l'espai lliure que hi ha entre Pineda i Poblenou) i passar a una gestió diferent d'aquest espai, tenint en compte totes les seves potencialitats: des de poder tenir un gran parc central que integri la riera fins a conservar les masies que hi ha o l'històric Camí del Mig.

D'altra banda, les realitats tangibles no es mouen cap a l'optimisme. El tipus d'urbanització dels pisos de primera línia de mar del costat de la riera, amb un carrer i una vorera gairebé caient damunt de la riera no va gens en la línia de respecte a l'ecosistema de la riera, propicia perills innecessaris d'inundació al construir en una zona inundable i es contradiu amb el nostre projecte de regeneració del bosc de ribera. Esperem que l'ajuntament no continuï per aquesta via afegint nous bunyols a aquest i al ja perpetrat anteriorment del bloc de pisos que es va construir on hi havia la fàbrica Bogunyà, tocant a la carretera (també amb molta altura i tocant a la riera).

2-EL NOSTRE PROJECTE

Ja fa un parell d'anys que des de la Plataforma estem treballant en un projecte de regeneració d'aquest últim tram de la riera. A partir dels contactes amb el catedràtic d'ecologia Narcís Prat a la trobada anual del Projecte Rius de l'any 2003, vam rebre les orientacions de l'enginyer hidràulic J. Martín Vide (considerat una de les màximes autoritats en el tema i amb una visió respectuosa dels ecosistemes naturals), i

El Parc del Litoral de Sant Pol, també al costat de la riera

treballant amb els biòlegs del Projecte Rius, hem anat perfilant la nostra idea de com s'hauria de fer aquesta regeneració. De fet tenim un avantprojecte que marca les línies mestres de tot això i que va fer de forma desinteressada una enginyeria de Riudellots. Aquest avantprojecte l'hem presentat també a l'ajuntament, per mirar d'aconseguir la implicació dels nostres polítics, i aposta per un eixamplament de la llera de la riera i per una reducció del pendent dels marges o talussos, i també es proposa la divisió dels marges en dues meitats, un d'inferior i un altre de superior. Entre el marge superior i l'inferior s'establiria un corriol pel pas de passejants i bicicletes. D'acord amb el que recomana l'ACA en matèria de seguretat hídrica, el talús inferior s'ha dimensionat per garantir el pas de les aigües per una rierada o crescuda hipotètica amb un període de retorn de 100 anys,

Ara mateix s'està construint a tocar de la riera!

mentre que el talús superior garantiria el pas per a una crescuda hipotètica amb un període de retorn de 500 anys.

En l'aspecte botànic, es substituiria el canyar pels arbres de ribera al talús superior, i per alocs i vegetació arbustiva a les parts baixes. La gent podria passejar i gaudir d'un entorn verd molt agradable, i hi hauria corriols per caminar o anar amb bicicleta, i passeres per travessar la riera. D'aquesta manera el poble tindria una riera regenerada, amb una vegetació natural, que passaria a ser una zona verda natural de gaudi per als veïns de Pineda. I la riera de Pineda es conservaria com una riera natural amb les seves funcions de connector biològic.

3-EL SUPORT DE MOLTA GENT

Des del Projecte Rius vam rebre una injecció d'energia positiva quan en la trobada anual de tots els grups de Catalunya d'aquest 2004 ens van concedir a la Plataforma el premi "a la millor idea, per la seva incidència en el medi".

També cal dir que vam rebre un recolzament popular important al referèndum que vam organitzar a l'edició passada de la fira de la primavera a la plaça de les Mèlies, amb més de 500 vots a favor del Parc Central de la riera, a part del d'entitats ciutadanes com ara l'associació de veïns de Can Pelai (que estarien tocant a la zona on s'ubicaria aquest parc). O del de la gent que ens ha animat sempre que hem muntat "la parada" a la plaça de les Mèlies o que hem fet actes públics. L'últim, precisament, va ser la presentació del nostre "projecte de millora pel tram final de la riera" a la Biblioteca Serra i Moret, ara fa un parell de mesos.

Fotomuntatge del projecte de la Plataforma

La Direcció General d'Urbanisme dóna suport a la preservació de Cal Vedat

En tot el llarg historial que ja arrossega l'afer Cal Vedat, finalment, ha fet una passa decisiva per aconseguir la seva preservació, tal i com demanaven diverses entitats del barri. En efecte, els serveis tècnics de la Direcció General d'Urbanisme (DGU) de la Generalitat de Catalunya han elaborat un informe, amb data 9 de setembre de 2004 on, entre d'altres, es dóna suport a la preservació de Cal Vedat. Aquest informe és la resposta que la DGU ha fet davant la modificació puntual del Pla General d'Urbanisme de Pineda que afectava Cal Vedat. Com es recordarà, aquesta modificació permetia que la finca de Cal Vedat, amb una superfície total de 2.260,64 m², passés de tenir una qualificació "d'urbana hotelera" a "urbana residencial". És a dir, que es passava de poder construir un hotel a construir pisos. Amb el canvi, es podia aixecar un bloc de pisos de 3 plantes d'alçada (+planta baixa) i prop de 50 m. de façana al llarg de tota l'avinguda Hispanitat, des del c/. Onze de Setembre al c/. Goya. Això suposava la demolició de la masia i la creació d'una barrera de formigó que ofegava i aïllava la zona verda que la propietat cedia a l'Ajuntament. També cal recordar que l'antic hotel "Tres Banderas", construït als anys 60, restava com a cessió d'equipaments.

Masia de Cal Vedat

El conveni que s'havia signat entre l'Ajuntament i la propietat per poder fer el canvi d'usos a Cal Vedat ara queda condicionat a la introducció de les correccions que exigeix la DGU en el seu informe. Quines són aquestes correccions? Fonamentalment ordenar l'edificabilitat que es pot construir, desplaçant-la des de l'avinguda Hispanitat cap al c/. Onze de Setembre. Això què vol dir? Que en comptes de construir el gran bloc de pisos al llarg de l'Avda. Hispanitat se'n podran construir dos de més petits, un al lloc que avui ocupa el vell hotel "Tres Banderas" i un altre a la cantonada entre el c/. Onze de setembre i l'avda. Hispanitat. Ambdós edificis han de mantenir l'alineació amb la resta d'habitatges ja existents al c/. Onze de Setembre. Per altra banda, l'informe de la DGU exigeix que es respecti la masia, per transformar-la en equipament, i la totalitat de la zona verda ja prevista inicialment (1.047,97 m²). Un detall important és que s'haurà d'incloure una reserva mínima del 20% del sostre per a habitatge protegit.

Contraproposta que la Direcció General d'Urbanisme ha presentat a l'ajuntament

A tot això l'informe és prou clar i diu textualment: "La contraproposta feta des d'aquests serveis tècnics contempla, d'una banda la conservació de la masia de Cal Vedat transformant-la en equipament i, de l'altra, la concentració de l'edificabilitat en el front del carrer Onze de Setembre. D'aquesta manera s'aconsegueix la connexió a través de la zona verda, des de l'avinguda Hispanitat fins a la Plaça de la Infància [...]"

Cal adequar l'ordenació de l'illa a la contraproposta esmentada en tant que es concentra l'edificabilitat al front del carrer Onze de Setembre, es conserva la masia de Cal Vedat i s'estén la zona verda a tot el llarg del carrer Goya, entre l'Avda. Hispanitat i la plaça de la Infància".

Les justificacions de la DGU són molt similars a les que varen donar les diverses entitats, entre elles la Plataforma, que van presentar al·legacions durant la fase d'informació pública del conveni. L'Ajuntament de Pineda té l'informe a les seves mans des del 25 de novembre de 2004 i, per tant, parlant col·loquialment, té la pilota a la teulada. L'informe atorga seguretat jurídica i legal als canvis que es proposen. Ara confiem que l'Ajuntament actuï en conseqüència i que, també ell, s'afegeixi a unes argumentacions que són compartides tant per la DGU com per les entitats que presentaren les al·legacions.

Visiteu la pàgina web de la Plataforma:
<http://www.pangea.org/salvemlarieradepineda>

També podeu trobar el butlletí L'Aloc a la nostra web

e-mail: salvemlariera@yahoo.es